

SLAVČKOV ODMEV

Številka 1, letnik VI, leto 2011

ISSN 1854-7796

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

V tokratni decembrski številki Slavčkovega odmeva smo vam pripravili pestro vsebino skupaj s čudovitimi ilustracijami učencev nižjih razredov. Slavčkov odmev je objavljen na spletnem naslovu:

<http://www2.arnes.si/~osngsg2/knjiga/casopis.html>

Vstopamo v novo leto, leto 2012. Le kaj nam bo prineslo? Polno lepih daril in doživetij v prazničnem času in času novoletnih počitnic? Polno novih želja, obljub, sklepov smo sprejeli in našli jih boste v »oblačkih« skozi vso glasilo.

Haiku je trivrstična japonska pesniška oblika in je tematsko svoboden. Naši učenci vsako leto pišejo Haiku in tokratna tema je bila »Letni časi«.

Svoje želje in dogajanja v predbožičnem času so nam zaupali naši najmlajši iz vrtca. Tudi naši prvošolčki so se zelo potrudili in že sodelujejo s svojimi prvimi ilustracijami v glasilu. Letošnja jesen je za vse nas minila zelo hitro in vsi že nestrpnost pričakujemo zimo polno snega in veselja, ki nam ga sneg prinese.

Za nami je tretjina šolskega leta, pred nami neznano. Zavedamo se, da je prihodnost odvisna tudi od tega kaj sami naredimo in kam vložimo svojo energijo. Otroštvo in mladost imata svoje skrivne poti, ki nas peljejo skozi različne izkušnje. Iz vsake slabe izkušnje se poskušajmo nekaj naučiti in to prišteti k vsem dobrim.

Vsem avtorjem prispevkov in mentorjem želim še veliko ustvarjalne energije tudi v prihodnje! Prispevke za naslednjo, pomladansko številko lahko oddate v šolsko knjižnico ali na elektronski naslov: knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si

Želimo vam praznike, polne lepih trenutkov in užitkov, ter SREČNO V NOVEM LETU 2012,

Učenke novinarskega krožka,
Mentorica: Natalija Rot

ŽELJE OTROK iz vrtca Kobarid – skupina Mehurčki (4 – 5 let):

»Želim si punčko.« Ana, 5 let

»Želim si konjička in da bi se s sestrico imeli radi.« Ema, 4 leta

»Igrače – Lego city.« Leon, 4 leta

»Copate, pižamo.« Kristjan, 5 let

»Džip na daljinsko.« Ruben, 5 let

»Konjička in Kinder jajčke.« Klara, 4 leta

»Konjička.« Zala, 5 let

»Konjičke, voščenke.« Živa, 5 let

»Da bi se imeli radi, bonbone, dojenčka.« Tea, 4 leta

»Konjičke, sestavljanke dalmatinca.« Nena, 5 let

»Kužka na baterije, sestavljanke.« Tereza, 4 leta

»Helikopter na daljinsko in Beyblade.« Janez, 5 let

»Knjigo Pepelka.« Anika, 5 let

»Konjička, kužka igračo.« Amalia, 4 leta

»2 avta, 2 Kinder jajčka.« Anej, 5 let

»Sestavljanke mucke, konjičke.« Emili, 5 let

»Kocke.« Timotej, 5 let

DREVESCE ŽELJA

Drevi veter ne miruje,
zunaj s snegom se podi,
v vrtincih kosme trosi,
v topli sobi peč gori.

Jelka v teži opoteča
komajda da še stoji,
saj na čisto vsaki veji
lučka drobcena gori.

V vsaki lučki drobna želja,
tisoče jih zdaj žari,
prva zate, druga zame,
tretja pa za vse ljudi.

Vsak otrok ob misli na besedo »želja« največkrat pomisli na igrače. Tako si tudi Mehurčki vsi želijo novo igračo ali kakšne sladkarije. Prav gotovo pa se na dnu njihovih srčkov skrivajo skrite želje, da bi se imeli doma radi, da bi imeli čim več prijateljev, da bi nam na nebu čim večkrat sijalo sonce, pozimi da bi nas razveselil sneg, ter najpomembnejše, da bi vsi ostali zdravi.

Želimo vam veliko sreče, zdravja in miru, topline in osebnega zadovoljstva, veliko novega in vzpodbudnega, doseženega in osvojenega. Naj vse ovire postanejo premostljive, vse kar je bilo predaleč, dosegljivo, vse kar je bilo nemogoče, možno, vse, česar nismo imeli, pa četudi se ne uresniči, pa naj ostane v duhu upanja, vztrajnosti in poguma. In ne pozabite, otrok je čudežno bitje...toplo,

iskreno, vedoželjno, igrivo, polno smeha in nalezljive radosti. Privoščite si vsaj nekajkrat v letu biti otrok. Čudežno bo!

Vesel božič Im lepe novoletne praznike vam želimo skupina Mehurčki!

Brina Skočir, 2. a

VESELI DECEMBER V SKUPINI »MEDVEDKI« VRTCA KOBARID

Prave zime še ni in medvedkom se na zimsko spanje še ne mudi. Uživali bomo v veselem decembru. Slišali smo, da nas bodo obiskali trije dobrotniki – Miklavž, Božiček in Dedek Mraz zato smo se odločili, da okrasimo prostor. Povabimo in pokličemo še svoje mamice in očke. Skupaj izdelamo Božička iz kolaž papirja ter vate in z njimi okrasimo smrečico. Iz papirnatih serviet in stiropora oblikujemo snežinke in jih obesimo, da visijo iz stropa. K zeleni verigi pripnemo še lučke. Naša igralnica postaja iz dneva v dan bolj praznična.

Medvedki pripovedujemo o obisku Miklavža, hudičkih, angelih in darilih. Naštevaju kar ni videti konca. Smo bili zelo pridni, ali ne?! Zbudimo se v mrzlo jutro. Nadenemo si praznične rdeče kape in šale. Gostimo se s pokovko. Ne bomo jo vso pojedli. Nanizali jo bomo na nitko in izdelali dolgo, belo verigo, ki bo visela na smrečici. Vmes pa obesimo novoletne okraske (zvezde, luno, srček) izdelane iz das mase. Z rdečo barvo smo jih pobarvali.

Pod smrečico vsako jutro prižgemo dišečo svečo, zraven postavimo stolčke in preberemo pravljico.

Veseli december se nadaljuje. Obiskujemo predstave, ki jih za nas pripravljajo pridne dijakinje vzgojiteljske šole iz Ajdovščine in učenci tretje triade osnovne šole Kobarid.

Res bi bilo škoda prespati ta čudoviti pravljичni čas.

Novo jutro nas čaka presenečenje. Obišče nas Snežko – velika lutka. Z medvedom Pujem sta velika prijatelja. Za nas pripravita uganke o živalih. Vsak dan za enega medvedka ena uganke. Žrebajmo skupaj – kako? V Božičkovi kapi so slike (simboli) po katerih prepoznavamo svoje stvari. Ko zvonček na kapi pozvoni se zberemo in izžrebamo, kateri medvedek bo danes ugibal. Za rešeno uganko sledi nagrada. To

pa je papirnata vrečka, ki visi na zeleni verigi. Okrašena je z novoletnimi motivi in v njej je čokolada.

Približuje se dan, ko nas bo obiskal Dedek Mraz. Tudi mi imamo darilo zanj. Pripravili smo mu pesmice, ki smo se jih naučili. Palčki so nam prišepnili, da bomo letos dobili zelo lepo darilo in polno igrač saj smo pridni in pospravljamo igrače.

Kaj še naredimo, da bo veseli december še lepši? Izdelamo voščilnice iz bambusa in stiropornih kroglic. Nastala bo novoletna smrečica. Vanjo napišemo najlepše želje.

Joj! Danes pa je zelo deževen dan. Obiščemo Zajčke in se poveselimo z njimi. Skupaj si ogledamo risanko o jelenčku Rudiju, ter veselo plešemo in rajamo. Postajamo že malo utrujeni.

Čas je za zimsko spanje.

Spanje za prave medvede.

Mi pa smo skupina »Medvedki« iz vrtca Kobarid. Obiščite nas.

Želimo vam vesele in praznične decembrske dni.

Naj vam Božiček prinese polno daril, radosti in smeha vam želijo Medvedki in vzgojiteljica Lenka.

Polina Faletič, 2. a

DRAGA JESEN RUMENA,
DOBRA ŽENA!

IZ (JABOLK) MOŠT SE ŽE CEDI,
PILI GA BOMO VSE ZIMSKE DNI.

K MOŠTU SE (KOSTANJ) PRILEŽE,
STARA MAMA GA ŽE REŽE.

IZ (GROZDJA) SO NAREDILI VINO,
SOK PA ZA OTROKE IN MLADINO.

(SLIVOVA) MARMELADA – NJAM,

MI NE MARAMO VEČ

(BANAN).

(LEŠNIKE, OREHE) ZA POTICO
ZLOŽILI SMO V KLET NA POLICO.

(REPA),

(KORENJE), ...

(ZELJE)

NAŠEMU ZDRAVJU SO V VESELJE.

HVALA TI (JESEN) RUMENA
RES SI DOBRA ŽENA.

1. d in 2. d

SOVICA OKA

Učenci 2.a razreda smo prebrali pravljico sovica Oka. Pravljica nam je bila tako všeč, da smo napisali še njeno nadaljevanje:

Sovica Oka je po kratkem počitku predlagala bratom in sestram naj se ji pridružijo pri dnevnem letu skozi gozd. Vsi so se strinjali, da bodo naslednjega dne sledili Oki. Kaj vse so doživeli pa si lahko samo mislite.

Tomaž Gabršček, 2. a

Ko se je sovica Oka zbudila, je odšla na lov. Ko je letala po zraku, je na travi zagledala miško. Spustila se je proti njej, vendar je miška zbežala. Potem je v listju zagledala ježka. Ko ga je hotela zgrabiti, se je zbodla tako močno, da ji je začela teči kri. Objokana se je vrnila domov.

Zala Plesničar, 2. a

Sovica Oka je letela in priletela na streho. Morala je malo počivati. Bila je že utrujena. Nenadoma je zaslišala čudne glasove. Pozorno je prisluhnila in se začudila. Ugotovila je, da sedi na strehi šole. Učiteljev glas se ji je zdel zelo zanimiv. Odločila se je, da bo tu počivala in se še kaj naučila. Na šolski strehi je obsedela, dokler ni glasno zazvonilo. To jo je močno prestrašilo, da je poletela domov.

Leon Korošec, 2. a

Naslednji dan je sovica Oka odletela v gozd in srečala volka. Zletela mu je naravnost v usta. Potem ga je ugriznila. Nato je srečala še eno sovico. Začeli sta se igrati razne sovje igre. Ko se je začelo večeriti, je sovica Oka odšla domov.

Aljaž Mašera, 2.a

Sovica Oka je šla v hribe in je srečala srno. Srna je sovici Oki rekla naj gre naprej in zavije trikrat v levo in dvakrat v desno. Prišla je v čudežni kraj zlatih sov. Sovica Oka je gledala in gledala in pred seboj je zagledala zlati grad. Za gradom je zagledala še morje. Priletele domov so še zlate sove in so se igrale. Sovica Oka se je poslovila in je šla.

Leon Benko, 2. a

Sovica Oka si je želela iti v šolo. Nekega dne je šla, ker so jo sestre pustile, da gre lahko sama v šolo. Bilo ji je zelo lepo in odločila se je, da bo še naprej hodila v šolo.

Polona Faletič, 2. a

Sovica Oka je v gozdu srečala medveda. Vprašala ga je, kaj počne pod drevesom. Povedal ji je, da bi rad jedel med iz čebelje hiše. Prosil jo je, da mu ga pomaga prinesiti z drevesa. Sovica je hotela prinesiti med, vendar so jo čebele popikale. Oka je začelo boleti tako močno, da se je morala vrniti domov.

Blaž Plesničar, 2. a

Drugo noč je sovica Oka priletela k enemu dečku, ki ni mogel zaspati. Oka ga je vprašala, če hoče pravljico. Rekel ji je, da bi zelo rad poslušal pravljico. Potem je deček zaspal in obdržal sovico Oka. Oka je bila v kletki zaprta. Oka je bila nesrečna, ker je bila v kletki.

Neža Kurinčič, 2. A

Ko je sovica Oka drugič poletela, je šla v čudežno deželo. Tam je srečala prijateljice. Imele so težave s pospravljanjem. Oka jim je zato pomagala, zato so jo izbrale za kraljico.

Brina Skočir, 2. a

Drugi dan je Oka odletela k rački in se ji opravičila. »Oprosti račka,« je rekla. Račka ji je odgovorila: »Jaz bi se morala tebi opravičiti.« »Zakaj?« je zanimalo Oka. »Včeraj sem ti rekla, da je plavanje enostavno.« »Saj res,« se je nasmehnila Oka.

Manca Stres2. a

Dunja Hrast, 2. a

Drugi dan je Oka razprla krila in je priletela v šolo. Tam mi je pomagala Oka brati. Oka mi je povedala, kaj moram prebrati, potem me je učiteljica pohvalila, da lepo berem. Oki je bilo v šoli zelo lepo, zato je ostala z nami.

Iza Kravanja, 2. a

Po prespani noči je sovica Oka zjutraj odletela novim dogodivščinam na proti. Priletela je do travnika, kjer je veliko ljudi bralo žogo. Sedela je na veji in se čudila vsemu temu, saj še nikdar ni videla. Zraven igrišča je bilo še več ljudi. Eni so kričali, ko so imeli žogo ljudje v rdečih majicah, drugi pa ko so jo rdeči izgubili. Kar naenkrat je sovici Oki žoga švignila mimo glave. Tako se je prestrašila, da je odletela in se odločila, da se nikdar več ne vrne tja.

Tian Uršič, 2. a

Kris Ivančič, 2. a

Naslednje jutro se je sovica Oka prebudila in poletela v svet. Ker je gozd že dobro poznala, je odletela dlje. Priletela je v mesto. Tam je ni nihče opazil. Potem ji je postalo dolgčas. Potem pa je za trgovino čevljev zagledala nekaj nenavadnega. Priletela je bližje. Iz bleščeče stvari je izstopilo zeleno bitje. Oka česa takega še ni videla. Povedal ji je, da je marsovček, ki je pobegnil od doma. Oki je bil takoj všeč. Skupaj sta se odpravila po mestu.

Raziskovanje ni bilo več dolgočasno.

Gugala sta se, zabavala v Luna parku, lizala sladoled vse do mraka. Nato se je marsovček z vesoljsko ladjo odpravil v vesolje, Oka pa je odletela proti domu. Čeprav je vedela, da bo doma spet kregana, je bila zelo dobre volje.

Jakob Čelik Baskar, 2. a

Jan Lavrenčič, 2. a

Tema letošnjega Tedna otroka nas je spodbudila, da smo zapisali:

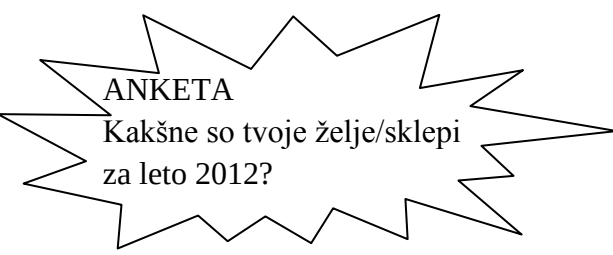
POJDIVA S KNJIGO V SVET

Če bi imela možnost izbire, bi si želela oditi v svet z junakinjo Piko Nogavičko, ker mi je zelo všeč.

Pobljže bi si jo ogledala. Preizkusila bi jo, če je res tako zelo močna in nagajiva. Vprašala bi jo, kje sta njena prijatelja Anica in Tomaž. Lahko bi se vsi skupaj igrali. V vili Čira Čara bi skupaj pekli piškote in palačinke. Veliko bi se pogovarjali in noreli po hiši. Noro bi se zabavali. Mogoče bi tudi kaj ušpičili. Spoznala bi se tudi z njeno opico, gospodom Fickom. Prijela bi ga v roke in ga počohala po glavi. Preizkusila bi se v jahanju. Pikin konj bi nas popeljal malo naokrog, ko bi se vrnili domov, bi se lahko igrali gusarje. Pika bi nam pokazala, kako se bojujejo. Pomerili bi se tudi v skakanju po postelji. Verjetno je njena postelja močnejša in bi vzdržala.

To bi bil najlepši dan mojega življenja. Tako zabaven dan si gotovo zapomniš za vedno.

Tinkara Terpin, 5. a

ANKETA

Kakšne so tvoje želje/sklepi
za leto 2012?

POJDIVA S KNJIGO V SVET

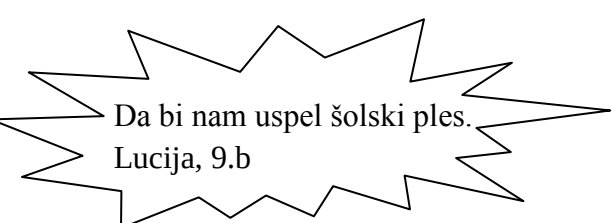
Sem Tomaž in s knjigo bom šel v svet.

Sedim v hiši. Dolgčas mi je. Kar naprej sprašujem, kaj bi počel. In nato se spomnim. Vzamem torbo, kruh, pršut in najpomembnejše - knjigo. Po prstih se splazim skozi vrata in stečem po cesti s knjigo v svet. Hodim po dolini Soče, nakar zavijem na napačno pot in pridem v temačen gozd. In še izgubim se!

Pa pridem do neke koče, potrkam, siv starček mi odpre. Poprosim ga, če mi pokaže pot. Ampak, lej starino! Ta od mene hoče izvedeti kakšno zanimivo stvar. Tuhtam, tuhtam, pa se spomnim! Preberem mu zanimivo zgodbo iz moje knjige. Starček se navduši in mi pokaže pot. Grem naprej. In prišlo je do nevihte. Hitro skočim v neko votlino. V njej je prebival hudič. Hoče me speči! Spet vzamem knjigo in iz zgodbe preberem urok. Vse se razblini. Nevihta poneha. Pa pridem do potoka. Ujamem čarobno ribo. Reče mi, da mi bo izpolnila željo, če jo izpustim. Zaželim si domov. V trenutku spet sedim v domači hiši.

Nekega dne sem bral to knjigo in ugotovil, da je tudi ta zgodba zapisana v njej.

Tomaž Berginc, 5 a

Da bi nam uspel šolski ples.

Lucija, 9.b

Andrej Rozman Roza

MIŠKO RAZGRAJAČ SPET NA CESTI

Vrrrum! Vrrrum! Vrrrum! Vrrrum!
Vrrrum! Vrrrum! Vrrrum!
Hrušč in trušč in hrup in hrum.
Ropota, kot da pognalo
zdaj zdaj v zrak se bo letalo.

Semafor rdečeok
trese se v svoj dolgi drog
od strahu kot drobno ščene,
ker ne sme prižgat zelene.

Zebra pa je pobegnila
in se v bližnjem grmu skrila,
da čez cesto nas je strah, saj rohni in dviga prah
važni Miško Razgrajač,
ki se igra, da je dirkač.

A ne prav dolgo. Le do tedaj,
ko k njemu stopi policaj.

Pesem MIŠKO RAZGRAJAČ SPET NA CESTI nam je dala navdih
za njeno nadaljevanje;

Ko k njemu stopi policaj,
pa ves hrup utihne,
Miško od strahu ustavi,
da za njim vse potihne.

Miško najrajši skril bi se za vogal,
A policaj bi ga iskal.
Miško od strahu ne govori
policaj s kaznovanjem ga uči.

Policaj ga vpraša:
»Kje sta oba tvoja starša?«
Miško odgovori:
»Doma, televizija ju skrbi!«

Policaj ga spusti naprej,
semafor reče : »Ojej!«
Miško spet je razgrajač,
ki se igra, da je dirkač.

Matic Rakušček, 5.a

DEDEK MRAZ

Joj! Že zima je pri nas,
Dedek mraz prihaja v vas!
Hitro smrekico postavimo,
Pojemo in plešemo,
Radi se imamo,
Dedek mraz prinesel bo darila:
Igrače, punčke in sani,
Da se z njimi igrali bomo mi.

Brina Skočir 2. a

Matic Berginc, 6. b

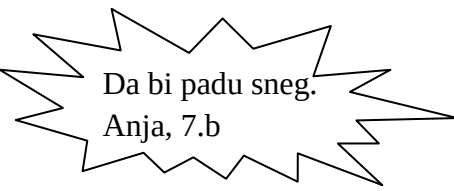
ANA GRE NA PLES

Za devetimi gorami je stal velik grad. V njem je živel hudobna čarovnica, ki se je imenovala Zoprnica. Zoprnica je imela hčerko Ano. Ana ni smela nikoli iz gradu. Zoprnica je šla sama v vas po hrano. Na poti je srečala princa Nika. Povedala mu je da ne sme nikoli v grad. Nik je vseeno šel v grad na obisk, ker sta bila z Ano prijatelja. Zoprnica se je vrnila.

Zalotila je Nika v gradu in ga kaznovala. Poiskati je moral čudežno jagodo. Drugi dan je prinesel jagodo. Zoprnica je bila zelo jezna, ker jo je Nik premagal. Zato je rekla, da se bo maščevala. Čarovnica je izvedela da bo v vasi ples, zato Ani ni dovolila na ples. Ana je morala pomagati Zoprnici da se obleče in odide na ples. Ana je bila zelo žalostna. V trenutku se v sobi prikaže dobra vila. Ano spremeni v prelepo princesko z zlato krono. Ana je odšla na ples, samo o polnoči se je morala vrniti. Ana in Nik sta plesala ves večer. Kar naenkrat odbije polnoč. Ana se prestraši in zbeži. Ko teče izgubi krono. Nik jo pobere in drugi dan prinese Ani. Kar naenkrat je Zoprnica postala dobra mama. Nik in Ana sta se poročila in srečno živela na gradu.

KONEC

Kristina Skočir, 2. a

Da bi padu sneg.

Anja, 7.b

STARI STARŠI NA OBISKU

V četrtek, 01.12.2011 smo imeli učenci osnovne šole Smast na obisku stare starše.

Najprej smo se vnuki in stari starši fotografirali.

Pripravili smo jim kratek kulturni program: deklamacije, igrice Zvezdica Zaspanka, ples in petje ob zvokih harmonike. Peli smo slovenske narodne pesmi, ob njih se je marsikomu potožilo po lepih, srečnih mladostnih letih.

Sledila je delavnica, izdelava okvirjev iz kartona. Ko so fotografije prispele iz Tolmina, smo jih zalepili v izdelan okvir.

Stari starši so veseli in zadovoljni, polni vtisov odšli domov.

Laraana Kalčič, 4. c

Včasih so tudi pregovori lahko izhodišče za ustvarjanje

KO PADEŠ V VODO, SE JEZI NASE, NE NA POTOK

Nekega sončnega nedeljskega jutra, ko se je Lučka zbudila in pogledala skozi okno, je v sebi čutila, da bo ta dan grozoten. Pa se spomni, da naslednjega dne pišejo test iz slovenščine in da jo čaka še kake tri ure opravkov kot so: pospraviti sobo, (katera je bila grozno razmetana), narediti kup domačih nalog, se učiti slovenščino in glasbo, vaditi kitaro in peljati Brundota (njenega psa) na sprehod in na lulanje, nahraniti hrčka Borisa ter mački Čopkota in Ilgreto.

Ko je napravila kar je bilo potrebno, je bila pozna ura in odšla je spat. Zjutraj, ko se je prebudila, je pojedla, se oblekla in umila ter odšla v šolo. Tretjo šolsko uro so pisali test pri slovenščini. Bil je obsežen in težak, a ona je kar nekaj pisala. Mislila je, da bo to štirica ali petka.

Čez približno teden dni so dobili svoje teste nazaj. Pa se je zgodilo, da ga Lučka ni dobila, ker samo njen ni bil še popravljen. Med uro slovenščine in matematike je Lučkina učiteljica poskušala preveriti in popraviti Lučkin test slovenščine. Pa je le dobila zadnjo uro težko pričakovan test nazaj. Nad njenim imenom je na veliko pisalo ena do dve.

Lučka je bila taaaakoooo jezna nase.

Nič se ni jezila na test, šolo, učiteljico, saj ji je bilo povsem jasno, da ko padeš v vodo, se jezi nase, ne na potok.

Menara Uršič Fratina, 5. a

NARAVOSLOVNI DAN – SOŠKA POSTRV

V petek, 9. 9. 2011, smo imeli učenci Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid v okviru Festivala soške postrvi naravoslovni dan. Poslušali smo predavanje o tej soški lepotici, si jo ogledali v živo ter se preizkusili v muharjenju.

Učenci 8. in 9. razreda smo imeli najprej predavanje v Domu Andreja Manfrede, kjer so nam podrobno predstavili soško postrv in nam pokazali razne fotografije, s pomočjo katerih smo prepoznavali značilnosti in posebnosti omenjene ribe. Izvedeli smo, da je soška ali marmornata postrv sladkovodna riba, ki živi v reki Soči ter njenih pritokih. Ime marmornata postrv je dobila po značilnem marmornatem vzorcu na hrbtu in glavi. Dolžina telesa je približno od 45 cm do 100 cm. Največja do sedaj ulovljena postrv je merila 121 cm, tehtala pa je nekaj čez 20 kg. Razstavljena je v hotelu Hvala. Soška postrv je poznana po vsem svetu, a pod imenom marmornata postrv. Veliko turistov prihaja v naše kraje tudi zaradi postrvi.

Ribiči si zelo prizadevajo z ohranjanjem soške postrvi. Ker jih ribolov ogroža, jih gojijo tudi v ribogojnici Kobarid, ki smo si jo ogledali. Ogrožene pa niso samo zaradi ribolova, ampak predvsem zaradi genetskega mešanja s potočno postrvjo.

Nazadnje smo se s postrvjo seznanili tudi od blizu, saj smo se odpeljali v »Bečje«, kjer so ribiči nekatere vrste rib tudi ujeli in nam jih predstavili. Pod mikroskopom smo si ogledali celo luske nekaterih rib, ki živijo v Soči. Sami pa smo lahko poskusili ujeti ribo z muharjenjem, kar pa seveda ni bilo lahko.

Naravoslovni dan je bil zelo zanimiv in tudi poučen. V petek popoldne in v soboto pa so v Kobaridu potekale tudi številne druge dejavnosti Festivala soške postrvi, kjer so obiskovalci ribo lahko tudi poskusili.

Nina Rijavec, Maša Marksl, Jure Kurinčič in Miha Tonkli iz 9. r

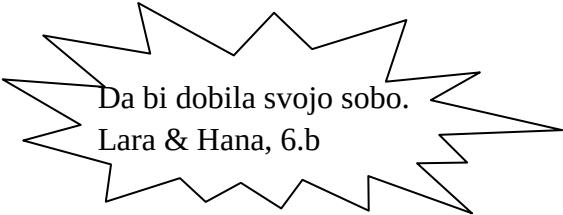
VTISI IZ ŠOLE NARAVE

V Javorniškem Rovtu nad Jesenicami od 10. do 14. oktobra 2011 je za učence osmih razredov potekala šola v naravi. Prvi dan smo izvedli kulturni dan. Obiskali smo rojstno hišo Matije Čopa, Franceta Prešerna in Frana Saleškega Finžgerja. Potem pa smo v domu CŠOD Trilobit v Javorniškem Rovtu nad Jesenicami izvajali različne naravoslovne in športne dejavnosti.

ŠOLA V NARAVI, JESENICE - Naravoslovne dejavnosti

V torek smo imeli učne ure v učilnici. Ponovili smo znanje o naravoslovju. V sredo pa smo šli na pohod. Raziskovali smo potok Lepeno. Iskali smo majhne živalce in jih opisali. Ob potoku smo kasneje iskali fosile. Bilo je zanimivo. V četrtek smo si ogledali posnetek in se učili o kamninah, natančneje tudi o mineralih in kristalih. To je bilo najbolj zanimivo, ker nam je učitelj pokazal svojo zbirko dragih in poldragih kamnov. Peljal nas je tudi v delavnico, kjer oblikuje kamne.

Sara Leban, 8. b

Da bi dobila svojo sobo.

Lara & Hana, 6.b

ŠOLA V NARAVI

V šoli v naravi smo 3. dan posvetili bolj naravoslovnim dejavnostim kot športnim.

Ker smo bili v Trilobitu s še eno šolo, smo se razdelili v 2 skupini; OŠ Kobarid in OŠ Križe.

Prva skupina si je odšla ogledat krajši film o kamninah, druga pa je odšla na učne ure o žuželkah. Potem sta se skupini zamenjali.

Potem smo se razdelili še v manjše skupine; po 5 članov. Vsaka skupina je dobila nahrbtnik z vso opremo, ki jo je potrebovala za dejavnosti. Odšli smo do gozda, kjer smo lahko s kladivi tolkli ob kremen, da so nastale iskrice.

Potem smo se spet razdelili v dve skupini. Prva skupina je odšla k potoku Lepena raziskovat potočne žuželke, druga pa je odšla iskat razne fosile in kamnine.

Dan je bil zelo zanimiv in naučili smo se veliko novega.

Barbara Volarič, 8. b

ŠOLA V NARAVI – Javorniški Rovt – Trilobit

V sredo smo šli raziskovat potok Lepeno. Ko smo prišli do potoka smo se razdelili v dve skupini. Z nami je bila še druga šola, zato smo se razdelili tako, da je polovica šla gledat fosile in minerale, ostali pa smo šli loviti s cedilcem potočne živali. Ko smo ugotovili katere vrste so, smo se zamenjali in smo šli mi gledati fosile in minerale. Ko smo gledali fosile in minerale nam je naš učitelj – Tomaž povedal, da obstajajo fosili v obliki trilobita. Nato smo jih lahko začeli iskati, a noben ga ni našel.

Nika Koren, 8. b

ŠOLA V NARAVI – lokostrelstvo

Šola v naravi je trajala 5 dni. Imeli smo različne športne in naravoslovne dejavnosti. Streljali smo tudi z lokom, kar bom podrobneje opisal.

V četrtek popoldne smo se odpravili na strelišče blizu doma Trilobit. Najprej smo se naučili, kako se pravilno drži lok in kako se strelja. Potem smo začeli streljati. Šlo nam je kar dobro. Vsak je izstrelil po 5 puščic. Ker nam je na koncu ostajal čas, smo nekateri streljali še enkrat. Ko smo končali s streljanjem, smo se odpravili k jezeru, kjer smo veslali s kanuji in vadili za petkovo tekmo.

Luka Bric, 8. b

ŠOLA V NARAVI – TRILOBIT

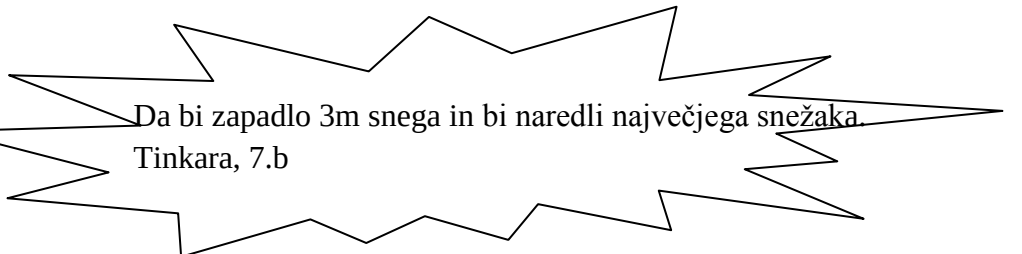
V šoli v naravi smo se veliko naučili. V potoku nad domom smo iskali živali in jih preučevali. Veliko smo jih dobili in jih do konca spustili nazaj v vodo. Potok se je imenoval Lepena. Z različnimi cedilci in mrežami smo po skupinah lovili živali, ki so se skrivale pod kamni in odpadlimi listi. Nosili smo jih v večje banjice in jih opazovali in primerjali z opisi in skicami. Z njihovo pomočjo smo tudi rešili delovni list.

Nato smo odšli naprej proti izviru potoka gledat fosile. Iskali smo jih po reki in si pri tem tudi pomagali s kladivom. Odkrili smo veliko fosilov in bili zelo veseli, ker smo jih lahko odnesli domov. Po poti nazaj smo veselo kramljali o dogodkih, ki smo jih doživeli.

Med tednom smo se tudi veliko pogovarjali o različnih kamninah, fosilih in živalih. Ogledali smo si tudi veliko posnetkov. Irena in Tomaž sta nam veliko povedala o vsem.

Obiskali smo tudi Zoisov park na Pristavi. Tam smo bili na nočnem pohodu, zato nismo veliko videli. Naslednji dan po pohodu, pa smo si šli še enkrat ogledat drevesa. Bila so ogromna, zanimiva in iz različnih koncev sveta. Neprijetno je bilo le to, da je takrat padal dež.

Urša Skočir, 8. b

Da bi zapadlo 3m snega in bi naredli največjega snežaka.

Tinkara, 7.b

ŠOLA V NARAVI – DOM TRILOBIT – športni dnevi

V šoli v naravi smo imeli športne in tehnične dneve. Športni dnevi so bile vožnje s kanujem, ko smo hodili v hribe in igrali nogomet, košarko in plezali.

Zadnji dan pred odhodom domov smo imeli tekmovanje. Na začetku tekmovanja smo se zmenili kdo bo veslal, nato ko smo prišli na vrsto mi, je Rok, naš vodič, zapiskal na piščal in smo odhiteli do kanujev, kjer smo odveslali okoli boje. Nato smo tekli do igrišča, kjer smo sestavili nosilo in nesli našega sotekmovalca. Za tem je imel vsak dva meta na koš in potem je piskal konec.

Na Trilobitu smo si ogledali tudi elektrarno v bližini doma ČŠOD. Streljali smo z lokom, vlivali smo trilobite in jih pobarvali, veslali, plezali. Šli smo na več pohodov, igrali smo nogomet, košarko, itd. V glavnem imeli smo se fajn!

Kristjan Ivančič, 8. b

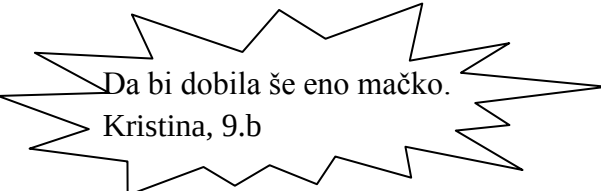

Metka Perinčič, 5. a

NUK in Hiša eksperimentov

Oktobra smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano, da bi si ogledali NUK (Narodno Univerzitetno Knjižnico) in Hišo eksperimentov. Prvo smo si ogledali Hišo eksperimentov. Tam smo preizkušali različne eksperimente in nato smo jih po parih morali opisati. Na koncu smo si ogledali še svetlobno predstavo. Potem smo šli na Prešernov trg, kjer smo se a in b razred razdelili. Učenci 9. b razreda smo imeli prosti čas za malico, medtem so si učenci 9. a razreda ogledali NUK. Ko se je 9.a razred vrnil, smo se zamenjali. V NUK-u so nam povedali nekaj o njegovi zgodovini in njegovi današnji dejavnosti. NUK so gradili štiri leta in je delo arhitekta Jožeta Plečnika. Vhod v stavbo je zelo velik. Plečnik si je zelo natančno domislil in oblikoval detajle, kot npr. kljuko na vratih, ki je v obliki konjske glave. V notranjosti je veliko in veličastno stopnišče. Pokazali so nam glavno čitalnico, kjer si lahko sposodiš knjige in v njej bereš ali študiraš. V njej je bilo zelo tiho. Ogleda sta bila zelo zanimiva in poučna. Nato smo se z avtobusom polni vtisov in dobre volje odpeljali proti domu

Maša Marksl, Zala Ivančič, Tana Kenda, Tina Hrast, 9. b

Da bi dobila še eno mačko.

Kristina, 9.b

*V beli odeji
vijoličast žafran
pomlad težko čaka.*

*najprej padajo kaplje,
potem sneži,
na koncu letijo kepe.*

*Slišim melodijo.
Prisluhnem in vidim:
zvončki cingljajo v vetru.*

Sara Leban, 8. b

*Ležim na travi,
gledam v nebo,
oblaki so temni.*

Tjaša Blaško, 9. a

*Pada dež, pada sneg,
še zmeraj
gnijem v šoli.*

Luka Berginc, 9. a

*Jem štiri
letne čase.
Dobro so!*

Jan Uršič, 9. a

*Listje pada
z dreves, barve
se – mešajo.*

Patrik Likar, 9. a

*Ko začne padati dež,
se mi vse sanje –
porušijo.*

Klemen Koren, 9. a

*Sami krogi,
vse se vrti,
še meni se bo!*

*Vsi letni časi
so lepi,
če si zraven.*

*Ko te vidim,
se – stopim.*

Katarina Volarič, 8. a

*V najbolj mrzlem
letnem času se
spomnim nate.*

*Noben letni čas
ni tako lep,
če te ni.*

Maxinne Čopi, 8. a

*Bela drevesa, listje rumeno,
zelena trava, sonce žgoče ...
Vse se vrti v krogih.*

Maja Perinčič, 8. a

*Barve se prelivajo,
listi šumijo v vetru.
Čakam na sneg.*

Ana Žuber, 8. a

*List pade z drevesa,
dotakne se tal.
Konec septembra.*

*Srce je razdeljeno –
na štiri dele.
Je iz letnih časov?*

Sara Rakušček, 8. a

*Morje je toplo, razburkano,
a meni se ne da skočiti
vanj.*

*Vse raste,
vse cveti,
ptiči pojejo.*

Melita Koren, 8. A

*Letni časi
so štirje,
vsaj tri zasede – šola.*

Nejc Rakušček, 8. a

*Zelena trava.
Ko pride mraz,
jo nekaj pokrije.*

Živa Kavs, 8. a

*Pisano listje,
temno nebo,
kaplje milo padajo.*

Jernej Gabršček, 8. a

*34°C – Nadiža nas čaka
7°C – oddahne si od nas
-3°C – joka za nami.*

Lara Matea Ivančič, 7. b

*Dež pada.
Listje pada.
Sneg pada.
Sonce pada?*

Katarina Cenčič, 7. b

*Pomlad
al' pa poštar.
Saj ni važno.*

Mija Tonkli, 7. b

*Matic gleda Zalo.
Jeseni.
A ne bi moral spomladi?*

Tinkara Uršič Fratina, 7. b

*Spomladi hodi po štirih,
poleti po dveh,
jeseni po treh,
pozimi spi.*

Tomaž Ivančič, 7. b

*Celo leto se igramo
po snegu, po soncu
in tudi v dežju.*

Denis Korady, 7. a

*En list, dva lista ...
... 1020 listov.
Ne da se mi več!*

Vanessa Rakušček, 7. a

*Snežinka pade na tla
in se vpraša:
Kje sem?*

Patrik Pavšič, 7. a

*Gledala sem kapljo,
padla je
direktno v lužo.*

Blažka Zalašček, 7. a

*V šolo grem živa,
tudi iz nje grem živa,
le v njej sem – mrtva.*

Evelin Kranjc, 7. a

*Zunaj veter in dež,
strele in grmenje
ter kup dežnikov.*

*Palme in morje.
Veselo sanjarjenje.
Šumenje valov.*

Veronika Berginc, 7. a

*Ko gledam v daljavo,
pomislim na sonce,
ki nikoli ne ugasne.*

*Zrem v snežinke,
pomislim na mraz,
zagledam drevo.*

Simona Koren, 7. a

*Padajo minusi,
padajo cveki,
pada listje.*

*Svetloba povsod,
na oblaku,
na zvezdi.*

Meta Stergar, 7. a

*Danes je sonce,
jutri bo sneg,
pojutrišnjem pa – ledena doba.*

Katarina Uršič, 7. a

*Na računalniku
vidiš naravo.
O, kam gre ta svet!*

*Važno,
da gre svet –
naprej.*

Gašper Konavec, 8. a

Jakob Čelik Baskar, 2. a

ŠOLSKI PARLAMENT

V sredo, 23. 11. 2011 smo se predstavniki šolskega parlamenta zbrali v šolski knjižnici, kot že velikokrat prej. Razen tega, da smo imeli sestanek parlamenta, nas je na ta dan čakala posebna priložnost, priložnost, da gospe ravnateljici predstavimo, kaj si mislimo o šoli.

Že prej smo od petega razreda do devetega pri razrednih urah na plakate skupaj z našimi razredniki izpolnili obrazec na katerem so stvari za pohvaliti ali za grajati. Zapisovali smo - pohvale »dobro delo«, - pripombe »nevzdržno je« in - predlagamo »boljše bi bilo«. Pod vsako točko smo na lističe napisali naša mnenja. V vsakem razredu sta po dva predstavnika, ki predstavljata šolski parlament. Med razredno uro smo se predstavniki večkrat v tem šolskem letu odpravili v šolsko knjižnico, kjer smo se skupaj s knjižničarko, ki nas je vodila, pripravljali na srečanje z ravnateljico.

No, pa je končno 01.12. 2011, ko smo imeli srečanje z gospo ravnateljico. Deveti razredi, so odšli po gospo ravnateljico. Med njimi je tudi Pia, ki je predstavnica celotnega šolskega parlamenta. Ko je prišla ravnateljica, smo začeli »parlamentirati«. Pia je imela uvodni govor. Pojasnila je, kaj bomo skozi celoten parlament predstavili. Vse, kar smo obravnavali na parlamentarni okrogli mizi, si je skrbno zapisovala. Po dva predstavnika vsakega razreda smo hodili k svojim plakatom in jih predstavili. Po končanem predstavljanju, smo se skupaj z gospo ravnateljico pogovorili o naših predstavitvah. Skupaj smo ugotovili, da so najboljša stvar na šoli omarice, dnevi dejavnosti na šoli in kreativni odmori v telovadnici. Med pripombe pod »neznosno je«, pa smo napisali, da nas moti prepoved telefonov, zamujanje učiteljev, ter, da fantje zasedejo celo telovadnico. Pod »predlagamo - boljše bi bilo« pa smo napisali zelo veliko stvari in

naslednje se nam bodo tudi uresničile. Zamenjali bomo melodijo šolskega zvonca, imeli bomo šolsko tržnico, šolski radio, večkrat bomo malicali burek, hotdog in pico.

Parlamentarci smo zelo veseli, da se nam bodo številne želje uresničili, vsega, kar si želimo pa žal seveda ne moremo dobiti, morda naslednje leto. Zadovoljni smo tudi, ker ni noben predlog bil prezrt.

Zahvaljujemo se gospe ravnateljici, ki nas je prišla poslušat in ki je na vse naše predloge lepo in izčrpno odgovarjala. Zahvaljujemo se tudi naši knjižničarki Martini Kozorog Kenda, ki nas je pripravljala, vzpodbujala in vodila pri pripravi na predstavitev.

Meta Stergar, 7.a

RDEČI NOSKI

Novembra meseca smo bili povabljeni v Dom Andreja Manfreda, kjer smo si ogledali projekcijo Rdečih noskov. Predstavila nam jo je predstavnica Rdečih noskov. Rdeči noski so prostovoljci, ki so oblečeni v klovne zdravnike in obiskujejo otroke po bolnicah v vsej Sloveniji. Njihov namen je vnesti sproščenost, dobro voljo, smeh, vzpodbudo med bolne otroke. Med našim ogledom projekcije je kar naenkrat prišel klovn in skoraj pohodil Majo, ki je sedela pri vratih. Predstavil se nam je in pokazal eno od svojih norčij. Poklical je učiteljico Tanjo in izvedel »čarovnijo«, pri tem smo se vsi smejali... zelo se mu je mudilo, zato je hitro odšel, čeprav smo hoteli, da ostane. Bil je zelo zabaven. Gospa nam je predstavila se druge Rdeče noske. Ti imajo zelo čudna imena – Dr.E.K.,... ko je bilo konec smo odšli nazaj v šolo, kjer so nam razredniki razdelili rdeče noske. Bilo je zelo zabavno!

Katarina, Kaja, Neja, 8.a

Lucija Kurinčič, 5. a

ŠPORT

ATLETSKI MNOGOBOJ ZA NAJMLAJŠE:

BOVEC, 23. 9. 2011-12-07

Naša šola je imela na tekmovanju tri ekipe sestavljene iz učencev in učenk od 1. Do 5. razreda. Tekmovanje je namenjeno nabiranju izkušenj in druženju. Kljub temu smo v mednarodni konkurenci smo dosegli 3., 9. in 11. mesto.

POHOD NA KRN V SKLOPU PROGRAMA ŠPORT ZA ZDRAVJE, ŠPORT ZA SPROSTITEV.

24. 9. 2011 so se učenci 7. in 9. razreda odpravili na Krn. Pot smo začeli iz Drežnice s povratkom na planino Kuhinja. Krn smo v zelo lepem vremenu osvojili in se zadovoljni odločili, da se pohod naslednje leto ponovi.

ATLETIKA – NOVA GORICA – PODROČNO: Ekipa fantov se je uvrstila v finale z drugim mesto. Učenkam je za napredovanje zmanjkalo zelo malo točk. Tako je maša šola že peto leto zapored prisotna na finalnem ekipnem atletskem tekmovanju.

NOGOMET – MEDOBČINSKO:

Fantje do devetega razreda so na tekmovanju osvojili 1. Mesto in se z zelo močno ekipo uvrstili v nadaljevanje tekmovanja. Pravijo, da se bodo borili do finala.

KOŠARKA – MEDOBČINSKO:

V Kobaridu smo 6. 12. 2011 organizirali medobčinsko tekmovanje v košarki. V zelo izenačeni konkurenci so se najbolj znašli fantje iz Bovca. Naši fantje pa so z zmago nad Mostom na Soči osvojili 3. mesto.

KROS ZA UČENCE 6. DO 9. RAZREDA – 6.10.2011

Kros smo preselili na drugo lokacijo – bliže Kobarida. Pohvaliti gre vse nastopajoče, saj so se vsak po svojih sposobnostih v okviru fair play-a izkazali in kros uspešno premagali.

ATLETIKA – SLOVENJ GRADEC – FINALE:

Fantje so dosegli skupno 12. Mesto. Nekateri rezultati, pa so bili blizu rekordnim rezultatom šole za posamezne discipline.

Da bom sprejeta na srednjo šolo.

Nina, 9.b

ATLETSKI ŠOLSKI REKORDI

disciplina	dečki (leto rojstva)	rezultat (leto)	deklice (leto rojstva)	rezultat (leto)
60 m	Tomaž Stres (1977)	7,39 (1992)	Nataša Čebokli (1981)	8,04 (1995)
300 m	Blaž Makuc (1985)	38,91 (2000)	Katarina Kurinčič (1994)	42,73 (2009)
600 m	Urban Rejc (1991)	1:32,03 (2006)	Blažka Šturm (1996)	1:40,13 (2009)
1000 m	Damjan Fratina (1981)	2:46,96 (1996)	Veronika Volarič (1995)	3:07,34 (2010)
višina	Kevin Berginc (1994)	172 (2009)	Jasmina Berginc (1978)	147 (1992)
daljina	Blaž Makuc (1985)	5,92 (1999)	Nataša Čebokli (1981)	5,50 (1995)
krogla	Marko Žuber (1976)	14,94 (1991)	Silvana Bizjak (1981)	11,05 (1996)
žogica	Tadej Fon (1984)	67,20 (1998)	Silvana Bizjak (1981)	45,86 (1995)
štafeta 4 x 100 m	Borut Skočir (1978) Peter Janušič (1979) Klemen Kravanja(1978) Edi Hrast (1978)	50,08 (1994)	Katarina Sivec (1980) Nataša Čebokli (1981) Barbara Fon (1980) Mateja Štih (1979)	52,42 (1994)
skok v daljino z mesta	Tomaž Gregorčič (1996)	262 (2010)	Elizabeta Cencič (1996)	232 (2010)

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu
--

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid

Avtorica risbe na naslovni strani: Ana Svetičič, 6. a

Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid

Mentorica: Natalija Koren

Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec

Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka

Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid

Gregorčičeva ulica 18 A

5222 Kobarid

december, 2011